

บทที่ 1

บทนำ

การหมักดองเป็นวิธีการแปรรูปอาหาร ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีรสชาติและลักษณะทางกายภาพที่เปลี่ยนไปจากเดิม อีกทั้งยังช่วยถนอมอาหารให้เก็บไว้ได้นานขึ้น หลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยเอง ก็มีการผลิตและบริโภคอาหารหมักดองกันมาเป็นเวลานาน และนับวันก็ยิ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้น เมื่อจากเป็นวิธีที่สะดวก ประหยัดต่อการผลิตและการแปรรูป ตลอดจนเป็นที่นิยม กันทั่วในอดีตและปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์หมักดองหลายชนิดมีการส่งออกและทำกำไรให้กับประเทศ นั่นๆ อย่างมหาศาล ด้วยเหตุนี้เองจึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาและปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อให้ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น ในประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์หมักดองที่ทำจากอาหารที่มีโปรตีนสูง หลายชนิด ได้แก่ ปลาร้า ปลาเจ่า ปลาส้ม ส้มฟัก น้ำปลา ถุงส้ม กะปิ ไส้กรอก แหنน ถั่วน่า เป็นต้น อาหารหมักดองเหล่านี้ ส่วนมากมีกรรมวิธีการผลิตแบบพื้นบ้าน เป็นอุดสาหกรรมภายในครัวเรือน เทคนิคและวิธีการผลิตมักໄດ้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ และพัฒนาจากกระบวนการที่ง่ายๆ สู่กระบวนการที่ซับซ้อนยุ่งยากมากขึ้น

แหนนเห็ดหรือเห็ดเต้มเป็นอาหารหมักพื้นบ้านที่ในอดีตนิยมรับประทานกันในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เป็นอาหารหมักตามฤดูกาลในช่วงที่มีเห็ดป่าออกมาก รับ ประทานไม่หมัดจึง ได้นำเห็ดมาแปรรูป โดยนำเห็ดที่นึ่งแล้วใส่กระเทียม เกลือ และข้าวสุกลงไปห่อ ด้วยใบตอง คาดด้วยထอกไม้ไผ่ และรักให้แน่น ทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 3-4 วัน เห็ดจะเกิดรสเมร์ยิ และความหอมจากกระเทียมช่วยแก่การบริโภค สามารถรับประทานสดได้โดยไม่ต้องนำไปทำให้ สุก แต่ในปัจจุบันแหนนเห็ดเป็นที่นิยมบริโภคทั่วทุกภาคของไทย โดยเฉพาะในหมู่ผู้ที่ไม่รับ ประทานเนื้อสัตว์ จะรับประทานแหนนเห็ดแทนแหนนมหมู อาจกล่าวได้ว่าแหนนเห็ดเป็นผลิตภัณฑ์ หนึ่งที่เลียนแบบแหนนมหมู ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์เนื้อหมักพื้นบ้าน ที่มีลักษณะการหมักแบบกึ่งแห้ง (semi-dry fermented sausage) และนิยมบริโภคกันอย่างกว้างขวางมานานแล้ว

แหนนเห็ดที่ขายตามท้องตลาดส่วนใหญ่ยังมีการผลิตแบบครัวเรือน โดยพึ่งพาเชื้อแลคติก แอลกอฮอล์ที่เรียกในภาษาบวตถูกคุบธรรมชาติ จึงไม่สามารถควบคุมชนิดและปริมาณของแลคติก แอลกอฮอล์ที่เรียกในภาษาไทยในการผลิตกรดและสารให้กัลล์รัส ทำให้ประสบปัญหาต่างๆ เช่น อายุ การเก็บรักษาที่ค่อนข้างสั้นเมื่อวางขายในท้องตลาด ทำให้มีโอกาสเสื่อมเสียได้ง่ายและมีการปน เปื้อนจากเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคค่อนข้างสูง (ໄพ โกรน์ และ คอม, 2537) ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตยังไม่มี การควบคุมที่ดีพอ รวมทั้งการผลิตแหนนเห็ดในแต่ละชุมชนมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ

ดังนั้นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของแผลติดแผลสิคแบบที่เรียกว่าในกระบวนการหنمัก และการคัดเลือกแผลติดแผลแบบที่เรียกว่ามีประสิทธิภาพดีต่อการหنمักจะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว และพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของแผลติดแผลสิคแบบที่เรียกว่าที่ทำให้เกิดการหنمักในแผนกหีด
2. เพื่อคัดเลือกแผลติดแผลสิคแบบที่เรียกว่ามีการเจริญได้เร็ว และสร้างสรรค์แผลติดแผลได้มาก
3. ศึกษาวิธีการหنمักแผนกหีด ด้วยแผลติดแผลสิคแบบที่เรียกว่าคัดเลือก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved